

jelande for at kunne efterleve en afgørelse fra Europa-Kommissionen. Om baggrunden for bestemmelsen henvises nærmere til *betænkningen*, side 360 f.

Afgørelser truffet af Datatilsynet bør efter udvalgets opfattelse ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Dette forslag svarer til lov om private registre § 25 samt diverse særbestemmelser i lov om offentlige myndigheders registre.

Desuden foreslås det, at Datatilsynet skal kunne bestemme, at anmeldelser, ansøgninger om tilladelse efter loven samt ændringer heri kan eller skal ske på nærmere angiven måde. Registertilsynet har en tilsvarende kompetence i henhold til lov om private registre § 26, stk. 2 (alle anmeldelser og ansøgninger), samt i begrænset omfang i henhold til lov om offentlige myndigheders registre § 8 c (anmeldelse af registre, som er fritaget fra kravet om forskriftsfastsættelse).

Udvalget foreslår endelig, at Datatilsynet - ligesom efter lov om offentlige myndigheders registre § 28, stk. 1 - skal afgive en årlig beretning om sin virksomhed til Folketinget. Beretningen skal offentliggøres. Endvidere foreslås det, at Datatilsynet skal kunne offentliggøre sine udtalelser. En sådan adgang til offentliggørelse af udtalelser følger også i et vist omfang af den nugældende lov om offentlige myndigheders registre § 28, stk. 2.

Særlige regler for den offentlige forvaltning

Specielt for så vidt angår tilsynet med forvaltningsmyndigheder foreslår udvalget, at ordningen med (uforbindende) udtalelser fortsætter. Udvalget lægger herved vægt på, at der siden lovens ikrafttræden kun har foreligget ét tilfælde, hvor en myndighed helt har afvist at følge tilsynets udtalelse. Den gældende ordning må derfor siges at have fungeret tilfredsstillende. Det er udvalgets opfattelse, at det har været muligt for Registertilsynet at gribe effektivt ind over for offentlige myndigheder ved at afgive udtalelser og påtale overtrædelser af loven i relation til de materielle registrerings- og videregivelsesbetingelser samt sikkerhedsforanstaltninger.

På denne baggrund synes det hverken nødvendigt eller ønskeligt, at tilsynsmyndigheden fremover generelt skal kunne træffe egentlige afgørelser i forhold til andre myndigheder.

I nogle tilfælde kan der imidlertid være gode grunde til at tillægge Datatilsynet en egentlig afgørelseskompetence.

Som nævnt ovenfor har Registertilsynet i dag afgørelseskompetence i forhold til sager om registerindsigt, hvilket er et eksempel - det eneste, som findes i

den nuværende lov om offentlige myndigheders registre - på en udtrykkelig ret for en registreret.

Udvalget foreslår, at denne ordning fastholdes. Herudover bør Datatilsynet i forhold til forvaltningsmyndigheder træffe (bindende) afgørelse i sager, som vedrører undtagelse fra behandlingsforbudet med hensyn til særlige kategorier af personoplysninger, sager om automatisk registrering af udgående telefonopkald, sager om overførsel af oplysninger til tredjelande, sager om rækkevidden af den registreredes retigheder, samt sager om tilbagekaldelse af tilladelse til overførsel af oplysninger til tredjelande.

I alle andre tilfælde bør tilsynet efter udvalgets opfattelse alene afgive (uforbindende) udtalelser.

Med hensyn til spørgsmålet om inspektionskompetence foreslås der videreført en bestemmelse om, at tilsynets medlemmer og personale til enhver tid har adgang til visse lokaler mod behørig legitimation uden retskendelse, jf. herved lov om offentlige myndigheders registre § 26, stk. 2.

I den nugældende lov om offentlige myndigheders registre § 26, stk. 3, er der en særlig adgang for Registertilsynet til at afgive indberetning til den eller de for et register ansvarlige myndigheder og vedkommende minister om konstaterede overtrædelser af loven eller de fastsatte forskrifter samt i øvrigt om forefundne mangler. Tilsynet skal have underretning om, hvad myndigheden foretager i anledning af indberetningen.

Udvalget finder - som nævnt ovenfor under pkt. 4.2.7.2. - at der ikke længere er et behov for en særlig politisk kontrol med oprettelse eller iværksættelse af registre/behandlinger. På samme måde finder udvalget, at der ikke er et behov for en speciel politisk kontrol med overholdelsen af loven i forbindelse med udførelsen af behandlinger. Hertil kommer, at der i dag kun indgives indberetninger, såfremt der er tale om overtrædelser af en vis alvor, og det må under alle omstændigheder forventes, at en kritik af sådanne overtrædelser tilsendes en person på et højere, muligvis det højeste, niveau inden for myndigheden. En væsentlig funktion af indberetningerne ligger i, at kritikken udtrykkes over for et niveau i myndigheden, som har fornøden kompetence og ansvar til at træffe passende foranstaltninger til at imødegå muligheden for fremtidige overtrædelser. Denne funktion vil således blive varetaget uanset opretholdelsen af en regel om indberetning.

På denne baggrund foreslås der ikke bestemmelser om indberetning til dataansvarlige myndigheder (kommunalbestyrelser, amtsråd og direktører m.v. for statslige styrelser) og vedkommende minister.